

ДЕСЯТИНА

ПРИНЦИПИ ПОВЕРНЕННЯ Й РЕКОМЕНДАЦІЇ

Генеральна Конференція
1990

ДЕСЯТИНА: ПРИНЦИПИ ПОВЕРНЕННЯ Й РЕКОМЕНДАЦІЇ

Генеральна Конференція Церкви адвентистів сьомого дня
12501 Old Columbia Pike
Silver Spring, Maryland 20904-6600
Телефон: (301) 680-6000

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	4
ВСТУП	6
ПРИНЦИПИ ПОВЕРНЕННЯ ДЕСЯТИНИ	9
РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ПОВЕРНЕННЯ ДЕСЯТИНИ	21
1. ДЕСЯТИНА.	22
2. ПОВЕРНЕННЯ ДЕСЯТИНИ.	24
А. КОЛИ ПОВЕРТАТИ	24
Б. КУДИ ПОВЕРТАТИ	25
3. ОСОБИСТІ ДОХОДИ.....	28
А. ВИЗНАЧЕННЯ.....	28
Б. ВАЛОВИЙ ДОХІД	28
В. ПРИБУТКИ ВІД БІЗНЕСУ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	31
Г. ГРОШОВА ДОПОМОГА, НАДБАВКИ Й ДОПЛАТИ	31
Д. БЕЗГОТІВКОВІ БОНУСИ	32
Е. ПЕНСІЙНІ ФОНДИ	32
Ж. СТРАХОВІ ВИПЛАТИ	34
И. ГРОШОВА ДОПОМОГА НА ЛІКУВАННЯ	35
К. ДОПОМОГА НА ОСВІТУ ТА СТИПЕНДІЇ.....	37
Л. ІНВЕСТИЦІЇ.....	38
М. МАЙНО, ВАРТІСТЬ ЯКОГО ЗРОСТАЄ З ПЛИНОМ ЧАСУ	38
Н. СПАДЩИНА	39
П. СОЦІАЛЬНА ДОПОМОГА, ПОЖЕРТВУВАННЯ ТА ГРАНТИ	40
ВІДПОВІДІ НА ЗАПИТАННЯ ПРО ДЕСЯТИНУ	41

ПЕРЕДМОВА

Історично так сталося, що Церква не поспішала з виданням офіційних вказівок щодо того, як членам Церкви слід застосовувати доктрину про десятину в конкретних ситуаціях. Натомість вона обмежувалася цитуванням тих текстів із Писань і висловлювань Духа пророцтва, які навчають принципів повернення десятини й закликають членів Церкви до вірності в цьому аспекті їхнього християнського життя.

Однак члени Церкви та служителі постійно ставлять запитання про десятину. Керівники Генеральної Конференції призначили комітет, аби підготувати документ «Десятина: принципи повернення й рекомендації» з порадами й корисною інформацією. До складу комітету входили звичайні члени Церкви й різні служителі деномінації.

У цьому документі комітет представив короткий виклад свого масштабного дослідження того, як християни-адвентисти сьомого дня мають ставитися до Божої вимоги щодо десятини в різних випадках. Також цей документ являє собою компіляцію принципів повернення десятини, кожен з яких підкріплений посиланнями й цитатами з Біблії та Духа пророцтва. Люди можуть користуватися ним, аби, згідно зі своїм сумлінням, приймати власні рішення щодо десятини.

Копії документа «Десятина: принципи повернення й рекомендації» надаватимуться організаціям Церкви й окремим особам на їхній запит. Сподіваємося, що їх будуть використовувати не як критерій для оцінювання інших, а радше як джерело корисних порад та інформації особисто для кожного християнина-адвентиста сьомого дня, який прагне бути вірним розпорядником довірених йому ресурсів.

Служителі Генеральної Конференції

ПРИМІТКА. У цьому виданні використано редакцію документу, що був опублікований у жовтні 1984 року, за винятком оновлених посилань на «Церковне керівництво» 1990 року. «Примітки до рекомендацій щодо десятини» включено до розділу «Рекомендації щодо повернення десятини».

ВСТУП

У сучасному суспільстві найманим працівникам, а також самозайнятим спеціалістам і підприємцям складно визначити, що включає їхній дохід, з якого слід повертати десятину. Члени Церкви часто звертаються до пасторів або пишуть адміністраторам конференції у пошуках поради щодо питання десятини, яке їх турбує. Окремі особи зазвичай неохоче дають відповідь на основі своїх особистих поглядів. Відчувалося, що для відповіді таким людям має бути доступний матеріал, який ґрунтується на міркуванні «численних радників».

Останніми роками підрахувати десятину стало складніше. Роботодавці надають усе більше додаткових бонусів, не повідомляючи уряд про деякі з них як про дохід, а деякі не виплачуються працівникові готівкою. Існує кілька передбачених законодавством утримань із зарплатні й інші відрахування, які можуть перераховуватися в податкову службу, пенсійні фонди й на страхові поліси.

Протягом багатьох років Генеральна Конференція давала поради щодо різних аспектів повернення десятини. Окремі служителі також висловлювали особисті погляди з цього приводу в статтях газети «Адвентистський вісник». Проте раніше не було розроблено вичерпних рекомендацій, аби допомогти членам Церкви підрахувати суму своєї десятини.

У 1983 році Відділ управління ресурсами Генеральної Конференції провів опитування щодо практики повернення десятини. Комплексну анкету було надіслано президентам уніонів і конференцій, скарбникам і керівникам Відділів

управління ресурсами. Відповіді в цій анкеті підтвердили необхідність подальшого вивчення, роз'яснення й надання рекомендацій щодо повернення десятини.

У жовтні 1983 року Комітет Генеральної Конференції призначив спеціальний комітет*, аби дослідити це питання. Після кількох засідань повного складу комітету й численних засідань підкомітету було завершено перший звіт. Навесні 1984 року цей звіт разом із анкетною було надіслано 160 церковним адміністраторам і керівникам відділів, приблизно 60 пасторам і 60 звичайним членам Церкви.

Цих осіб попросили оцінити запропоновані матеріали «Десятина: принципи повернення й рекомендації» і висловити свої думки та пропозиції щодо них. Загалом 120 осіб, які заповнили анкету, дали дуже позитивні відгуки. Було отримано велику кількість корисних пропозицій, і чимало з них було включено в остаточну редакцію матеріалів.

* Члени комітету «Десятина: принципи повернення й рекомендації»:

Уільям Л. Муррілл, заступник скарбника, Генеральна Конференція

Девід Х. Бааш, заступник секретаря, Генеральна Конференція

Бенджамін Ф. Бенді, аудитор, Фінансово-ревізійне управління

Дж. Уільям Боте, заступник секретаря, Генеральна Конференція

Чарльз Е. Бредфорд, віцепрезидент Генеральної Конференції в Північній Америці

Дональд Р. Крістман, помічник секретаря, Генеральна Конференція

Дональд Е. Крейн, заступник керівника, Відділ управління ресурсами, Генеральна Конференція

Джордж Г. Крамлі, помічник скарбника, Генеральна
Конференція

Френк Де Хаан, президент Hadley Farms Inc.

Томас В. Флінн, віцепрезидент Adventist Health System Eastern &
Middle America, Inc.

Елізабет А. Коппел, доктор медичних наук, анестезіолог

Джеймс У. Леман, секретар поля, Чесапикська конференція

Реймонд Е. Мануель, сертифікований громадський бухгалтер

Семюел Д. Мейерс, заступник керівника, Відділ управління
ресурсами, Генеральна Конференція

Роберт Е. Осборн, помічник скарбника, Генеральна
Конференція

Пол Дж. Сміт, заступник керівника, Відділ управління
ресурсами, Генеральна Конференція

Фред Р. Стефан, заступник керівника, Управління освіти,
Генеральна Конференція

Уоррен Р. Зорк, заступник пастора, церква Слайго

ПРИНЦИПИ ПОВЕРНЕННЯ ДЕСЯТИНИ

1. БОГ – НАШ ТВОРЕЦЬ, ВЛАСНИК, ЖИТТЄДАВЕЦЬ І ВИКУПИТЕЛЬ.

«В Ньому створене все, що на небі й на землі, – видиме й невидиме, – чи престоли, чи панування, чи начала, чи влади, – усе через Нього і для Нього створене. Він – раніш усього, і все існує в Ньому» (Колос. 1:16, 17).

Ісаї 13:1; Бут. 1:1; Псал. 33:6-9; Псал. 100:3; Вих. 20:8-11; Об'явл. 14:6, 7; Івана 1:1-4; Псал. 24:1, 2; Псал. 50:10-12; Огія 2:8; Якова 1:17; 1 Хронік 29:11-14; П. Зак. 8:18; Дії 17:24, 25; 1 Кор. 6:19, 20.

«Ми належимо Богові. Ми Його сини й дочки – завдяки творінню і завдяки дару Його Єдинородного Сина задля нашого викуплення. "...І що ви не належите самим собі? Адже ви викуплені за ціну. Тому прославляйте Бога у вашому тілі та у вашому дусі, які належать Богові". Розум, серце, воля та здібності належать Богові. Гроші, якими ми розпоряджаємося, – Господні. Усе добре, що ми отримуємо і чим насолоджуємося, – це результат Божественної щедрості» (Поради з управління ресурсами. С. 72).

2. ЛЮДИНА – ЦЕ УПРАВИТЕЛЬ, ЯКИЙ КЕРУЄ БОЖОЮ ВЛАСНІСТЮ.

«Ти дав йому владу над ділами рук Своїх, – все підкорив йому під ноги» (Псал. 8:7).

1 Кор. 4:1; Бут. 2:15; Бут. 1:26-28; 1 Тим. 6:7; Дії 4:32; Луки 12:42, 43.

«Управитель ототожнює себе зі своїм Паном. Він бере на себе обов'язки управителя і повинен діяти й чинити так, як зробив би його Пан. Інтереси його Пана стають його власними. Посада управителя почесна, тому що його Пан довіряє йому» (Свідчення для Церкви. Т. 9. С. 246).

3. ІСУС – НАШ ВЗІРЕЦЬ ВІРНОГО УПРАВЛІННЯ. ІНТЕРЕСИ УПРАВІТЕЛЯ ЦІЛКОВИТО ЗБІГАЮТЬСЯ З ІНТЕРЕСАМИ ЙОГО ПАНА.

«Бо Я зійшов з неба виконувати не Мою волю, а волю Того, Хто Мене послав, – Отця» (Івана 6:38).

Івана 4:34; Матв. 26:39; Матв. 28:18-20; Ісаї 43:5-7; Матв. 5:16; Луки 11:42; Матв. 10:8; Прип. 21:26; 1 Кор. 3:9.

«Велика робота, заради якої Ісус, згідно з Його словами, прийшов у цей світ, була довірена Його послідовникам на Землі. Христос як наш Голова очолює велику роботу спасіння і закликає нас наслідувати Його приклад. Він дав нам вістку для всього світу. Цю істину потрібно звістити всім народам, племенам і народностям. Влада сатани має бути оскаржена, і його повинні перемогти Христос і Його послідовники. Потрібно продовжувати масштабну боротьбу проти сил темряви. І для того щоб успішно виконувати цю роботу, потрібні ресурси. Бог не має наміру посилати ресурси безпосередньо з Небес, але Він

дає Своїм послідовникам таланти й здатність заробляти гроші, щоб використовувати їх для підтримки цієї боротьби» (Свідчення для Церкви. Т. 3. С. 388).

4. БОГ ПОВИНЕН БУТИ НА ПЕРШОМУ МІСЦІ В УСЬОМУ.

«Хай не буде тобі інших богів передо Мною!» (Вих. 20:3).

«Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю, і всією думкою своєю, і ближнього свого, як самого себе» (Луки 10:27).

Матв. 6:33; 2 Кор. 8:5; Прип. 3:9, 10; Вих. 23:19.

«Наш Викупитель претендує на значно більше, ніж ми Йому даємо. Наше "я" ставить свої бажання на перше місце, але Господь претендує на все наше серце, на цілковиту прив'язаність... Коли ми перебуваємо в гармонії з Богом, думки про Його честь і славу передують усьому іншому. У своїх дарах і приношеннях не можна віддавати перевагу жодній людині перед Ним. Ми усвідомлюємо, що означає бути партнерами Христа у священній справі» (Свідчення для Церкви. Т. 6. С. 103).

5. ПРИНЦИП ПОВЕРНЕННЯ ДЕСЯТИНИ МАЄ БОЖЕСТВЕННЕ ПОХОДЖЕННЯ.

«Але той, хто не був з їхнього роду, взяв десятину від Авраама і поблагословив того, котрий мав обітницю» (Євр. 7:6).

Мал. 3:7, 10; Євр. 7:6; Бут. 14:18-20; Гал. 3:29; Римл. 4:11; Євр. 7:14-17.

«Однак система десятини бере свій початок не від євреїв. З найдавніших часів Господь претендував на десятину як на Свою власність, і цю вимогу Його діти визнавали й шанували. Відомо, що Авраам дав десятину Мелхиседекові, священникові Бога Всевишнього (Бут. 14:20). Яків, вигнанець і мандрівник, обіцяв Господеві в Бет-Елі: “З усього, що Ти даси мені, я дам Тобі десятину!” (Бут. 28:22). Коли ізраїльтяни мали утвердитися як народ, закон про десятину знову вступив у силу як одна з Божественних постанов, від виконання якої залежав їхній добробут» (Патріархи і пророки. С. 525).

6. ЛЮДИНА – СПІВПРАЦІВНИК БОГА.

«Отже, ми – послі від імені Христа, і тому наче Сам Бог просить через нас. Від Імені Христа благаємо: примиріться з Богом!.. Ми, як співпрацівники, благаємо, щоб ви Божої благодаті не приймали даремно» (2 Кор. 5:20; 6:1).

Мал. 3:10-12.

«Найважливіший урок, який слід викладати і який потрібно засвоїти, – це урок співучасті з Христом у справі спасіння» (Поради батькам, учителям та учням. С. 434).

7. ДЕСЯТИНА СВЯТА, ЯК І СУБОТА.

«Кожна десятина із землі, – з врожаю поля чи з плоду дерев, – належатиме Господу. Це святе для Господа» (Левит 27:30).

Левит 27:32.

«Те, що в Біблії говориться про дотримання суботи, стосується і десятини: "Сьомий день – субота Господу, Богові твоєму". Людина не має ні права, ні влади замінювати сьомий день першим... Так і десятина з нашого доходу є "святою для Господа". У Новому Завіті як постанова про десятину, так і заповідь про суботу не усуваються, навпаки, поглиблюється і розкривається їхнє глибоке духовне значення» (Поради з управління ресурсами. С. 66).

8. ПОВЕРТАТИ БОГОВІ ЙОГО ВЛАСНІСТЬ НЕОБХІДНО РЕГУЛЯРНО Й СИСТЕМАТИЧНО.

«В той же день були призначені мужі, відповідальні за комори та скарбниці для дарів, первоплодів і десятин, аби туди збирати з полів різних міст встановлені законом

частки, призначені священникам й левітам, – адже Юдеям було приємно бачити, як священники й левіти встали» (Неем. 12:44).

Неем. 10:32-39; 2 Хронік 31:11-21; 1 Кор. 16:1, 2; 2 Кор. 8, 9; «Свідчення для Церкви», том 3, с. 411; «Рев'ю енд Геральд» від 19 травня 1893 р.; «Свідчення для Церкви», том 3, с. 393, 394.

«Рішення про повернення десятини й пожертвувань не приймається спонтанно. Бог дав нам чіткі вказівки щодо цього. Він визначив десятину й пожертвування як наш обов'язок. І Господь бажає, щоб ми жертвували регулярно й систематично... Нехай кожен регулярно перевіряє свій дохід, який є благословенням від Бога, і відкладає десятину як святиню Господню... Після відділення десятини відкладіть дари й пожертвування, "те, що можете дати"» (Рев'ю енд Геральд, 9 травня 1893 р.).

9. ДЕСЯТИНУ СЛІД ПРИНЕСТИ ДО БОЖОЇ ХРАМОВОЇ СКАРБНИЦІ.

«Принесіть усі десятини до храмової скарбниці, щоб у Моему Храмі була пожива і таким чином випробуйте Мене, – говорить Господь Саваот, – хіба Я не відкрию вам небесних отворів і не зіллю на вас понад надміру благословень!» (Мал. 3:10).

Вих. 23:19.

«Десятина – священна, Бог відділив її для Себе. Її слід принести до Його скарбниці, щоб використати для підтримки євангелістів у їхньому служінні» (Свідчення для Церкви. Т. 9. С. 249).

«Частина вашої праці полягає в тому, щоб навчати тих, кому ви допомагаєте пізнати істину, приносити десятину до храмової скарбниці як визнання їхньої залежності від Бога» (Євангелізм. С. 250).

10. ДЕСЯТИНУ СЛІД ПОВЕРТАТИ БОГУ ПРОПОРЦІЙНО ДОХОДУ ЯК ВИЗНАННЯ ТОГО, ЩО ТЕ, КИМ МИ Є, І ВСЕ, ЩО МИ МАЄМО, НАЛЕЖИТЬ ЙОМУ.

«...Не з'являтимешся перед Господом з порожніми руками. Кожен по змозі прийде зі своїм даром, відповідно до благословення Господа, свого Бога, яке Він дав йому» (П. Зак. 16:16, 17).

П. Зак. 14:22, 23; 2 Кор. 8:12.

«У біблійній системі десятин і приношень суми, сплачені різними людьми, будуть, звісно, суттєво відрізнятися, оскільки вони пропорційні прибутку» (Поради з управління ресурсами. С. 73).

«У Своїх взаєминах з євреями в давнину та Його народом аж до кінця часу Бог вимагає систематичної доброчинності, пропорційної прибутку людини» (Свідчення для Церкви. Т. 3. С. 405).

11. ПОВЕРНЕННЯ ДЕСЯТИНИ Й ПОЖЕРТВУВАНЬ – ЦЕ ЧАСТИНА ПОКЛОНІННЯ, РАДІСНЕ ВИРАЖЕННЯ ХВАЛИ, ЛЮБОВІ ТА ВДЯЧНОСТІ.

«Тож тепер я приніс початки плодів землі, яку Ти, Господи, дав мені. Ти покладеш усе перед Господом, твоїм Богом, і поклонишся Господу, твоєму Богові. Ти радітимеш усіма благами, які Господь, твій Бог, дав тобі й твоїй родині, а з тобою також і левіт та приходець, який буде з тобою» (П. Зак. 26:10, 11).

2 Кор. 8:7-9; 2 Кор. 9:12, 13.

«...Бог наділяє нас Своїми дарами, щоб ми також могли давати іншим і в такий спосіб відкривати Його характер світові. В юдейській релігійній системі дари та приношення були суттєвою частиною поклоніння Богові. Ізраїльтяни були навчені віддавати десяту частину всіх своїх прибутків на служіння у святині. До того ж вони мали приносити жертви за гріх, добровільні дари та жертви подяки. Так у давнину підтримувалося служіння Євангелія. Бог сподівається від нас не меншого, ніж сподівався від Свого народу за стародавніх днів. Велика справа спасіння душ має невпинно просуватися вперед. Для здійснення цієї роботи Він передбачив десятину, дари та приношення» (Наочні уроки Христа. С. 300).

12. У СИСТЕМІ ПОВЕРНЕННЯ ДЕСЯТИНИ САМА ЛЮДИНА ВИЗНАЧАЄ, ЩО Є ДОХОДОМ.

«Кожний нехай дає за велінням серця, а не з жалем чи з примусу, адже Бог любить того, хто дає з радістю» (2 Кор. 9:7).

«Бог, Творець людини, затвердивши план систематичної добродієвості, рівномірно розподілив навантаження на всіх відповідно до їхніх здібностей. Кожен повинен сам оцінювати своє майно й отримані від Бога благословення і може давати за велінням серця» (Свідчення для Церкви. Т. 4. С. 469).

«Визначаючи відсоток, який слід віддавати на Божу справу, переконайтеся, що ви дали більше, а не менше, ніж вимагає обов'язок» (там само).

13. БІБЛІЯ І ДУХ ПРОРОЦТВА ЧІТКО НАЗИВАЮТЬ ЗЕМНІ Й ДУХОВНІ БЛАГОСЛОВЕННЯ, ЯКІ БУДУТЬ РЕЗУЛЬТАТОМ ВІРНОГО УПРАВЛІННЯ.

«А Бог спроможний збагатити вас усякою благодаттю, щоб ви завжди в усьому мали повний достаток і збагачувалися всяким добрим ділом» (Кор. 9:8).

П. Зак. 28:1-13; Мал. 3:10-12; 2 Кор. 9:8-11.

«Коли Божий народ, у будь-яку епоху історії світу, радісно й охоче виконував Його план щодо систематичної

доброчинності, дарів і приношень, тоді він був свідком виконання непорушної обітниці, що процвітання й Божі благословення будуть супроводжувати їх відповідно до того, як вони підкоряються Його вимогам» (Поради з управління ресурсами. С. 347).

«...Духовне здоров'я та процвітання Церкви значною мірою залежать від її систематичної доброчинності. Вона, ніби життєдайна кров, яка має текти через усе єство, оживляючи кожен член тіла...» (Свідчення для Церкви. Т. 3. С. 405).

14. ОСНОВНА МЕТА ДЕСЯТИНИ – УДОСКОНАЛИТИ ХАРАКТЕР І ПЕРЕВІРИТИ НАШУ ВІРНІСТЬ БОГОВІ.

«...Наверніться до Мене, і Я повернуся до вас, – говорить Господь Саваот. Але ви питаєте: У чому нам потрібно навернутися?.. Принесіть усі десятини до храмової скарбниці, щоб у Моєму Храмі була пожива і таким чином випробуйте Мене, – говорить Господь Саваот...» (Мал. 3:7-12).

«...Бог спланував систему доброчинності, щоб людина могла стати подібною до свого Творця, щедрою та безкорисливою за характером і зрештою – співучасником Христа, отримавши разом з Ним вічну, славу нагороду» (Свідчення для Церкви. Т. 9. С. 255).

«Ми ніколи не повинні забувати, що проходимо через випробування в цьому світі, щоб визначити, чи

заслуговуємо майбутнього життя. Той, чий характер заплямований егоїзмом, не зможе потрапити на Небеса. Тому Бог випробовує нас тут, доручаючи нам тимчасове майно, щоб побачити, як ми його використовуємо, і вирішити, чи можна нам довірити вічне багатство» (Поради з управління ресурсами. С. 22).

15. ПРАКТИКУВАТИ ВІРНІСТЬ У ДЕСЯТИНІ ЯК ОДНІЙ ІЗ БОЖИХ ВИМОГ – ЦЕ ОBOB'ЯЗОК КЕРІВНИКІВ ЦЕРКВИ, ЇЇ ЧЛЕНІВ І БАТЬКІВ.

«Принесіть усі десятини до храмової скарбниці, щоб у Моєму Храмі була пожива і таким чином випробуйте Мене – говорить Господь Саваот – хіба Я не відкрию вам небесних отворів і не зіллю на вас понад надміру благословень!» (Мал. 3:10).

Левит 27:30, 32; Числ. 18:21; П. Зак. 6:6-9; П. Зак. 8:11-18; Луки 11:42.

«Нехай Церква призначить пасторів або пресвітерів, відданих Господу Ісусу, і нехай ці чоловіки подбають про обрання служителів, які вірно виконуватимуть роботу збирання десятини. Якщо пастори продемонструють, що вони не підходять для цього завдання, якщо вони не спроможні пояснити церкві важливість повернення Богові Його власності, якщо вони не подбають про те, щоб підпорядковані їм служителі були вірні та щоб десятина поверталася, то вони перебувають у небезпеці. Вони нехтують справою, яка передбачає благословення або

прокляття для Церкви. Вони повинні бути звільнені від своєї відповідальності, й інші люди мають бути випробувані та перевірені» (Е. Уайт. Додаток до «Рев'ю енд Геральд», 1 грудня 1986 р.).

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ПОВЕРНЕННЯ ДЕСЯТИНИ

До наведених нижче «Рекомендацій щодо повернення десятини» комітет доклав ревних зусиль, аби представити в стислій формі принципи повернення десятини на основі Біблії, Духа пророцтва, попередніх позицій Церкви й особистих знань і досвіду повернення десятини своїх членів. Комітет намагався триматися середини між наданням повних авторитетних відповідей на кожне конкретне запитання про десятину, з одного боку, і низкою нечітких узагальнень – з іншого.

Члени комітету, рукопокладені служителі та звичайні члени Церкви, не претендують на те, щоб мати відповіді на всі запитання щодо десятини. Метою цього дослідження було викласти принципи й рекомендації, які з благословення Святого Духа зможуть допомогти членам Церкви визначити, що слід вважати доходом, з якого треба повертати десятину.

Комітет бажає наголосити, що «Рекомендації щодо повернення десятини» не призначені стати догматичними, суворими й непорушними правилами в питанні підрахунку десятини, які мали б стати обов'язковими для членів Церкви в майбутньому. Натомість вони є радше порадами-рекомендаціями та представляють консенсус поглядів групи адміністраторів Церкви, пасторів і звичайних членів Церкви (а також думок багатьох людей, які відповіли на запитання анкети). Вони провели багато годин, докладаючи всіх зусиль, аби відповісти на складні запитання та з'ясувати інші

аспекти щодо десятини, з якими стикається більшість членів нашої Церкви у своїх взаєминах з Богом.

Комітет спробував розробити рекомендації щодо основних видів особистого доходу, які члени Церкви можуть отримувати протягом свого життя. Зважаючи на вичерпний характер рекомендацій дехто може розцінити їх як «прискіпливі» або надто юридичні. Безперечно, такого наміру не було. Запитання надходили про всі види доходів та аспекти, які тут розглядалися.

Усі рішення щодо повернення десятини повинні бути особисті та прийматися після серйозних роздумів і молитви. Комітет сподівається, що цей матеріал спонукатиме до роздумів усіх членів Церкви та сприятиме повнішому розумінню обов'язків і привілеїв християнського управління.

До «Рекомендацій» включено примітки, які містять додаткові пояснювальні матеріали щодо більшості «Рекомендацій». Сподіваємося, що ці примітки сприятимуть глибшому розумінню концепцій, викладених у «Рекомендаціях».

1. ДЕСЯТИНА.

Десятина – це 10 % особистого доходу, як визначено в пункті 3-А.

Примітка. Ці рекомендації ґрунтуються на тій підставі, що десятину слід підраховувати від суми загального «особистого доходу», а не від «прибутку». Дехто може вважати, що доцільніше використовувати біблійне слово «прибуток» замість

терміну «особистий дохід». Рішення використовувати слово «дохід» ґрунтується на ретельному вивченні значення слова «прибуток», як воно вживається в Писаннях. Наприклад: «Щороку обов'язково відділяй десятину з кожного врожаю твого насіння, що збираєш з поля» (П. Зак. 14:22, 28)¹. Сучасні перекладачі пояснюють, що означав «прибуток»: all the yield of your seed (Revisited Standard Version) – з усього твого урожаю насіння; all your crop (New English Bible) – з усього твого урожаю; of all that your fields produce (Today's English Bible) – з усього, що дадуть твої поля.

Зважаючи на доволі просту аграрну культуру Ізраїлю, десятина розраховувалася від загального врожаю насіння або приросту худоби. Очевидно, жодні комерційні витрати не бралися до уваги. Праця була колективна, а воли слугували рушійною силою для плугів і борони. Їхню роботу неможливо було оцінити в грошовому вимірі.

Однак у нинішньому суспільстві є фермери, підприємці та спеціалісти зі складним набором виробничих, накладних та інших витрат, які пов'язані з бізнесом і які необхідно враховувати при визначенні тієї частки плодів своєї праці, з якої слід повертати десятину. Тому було б доцільніше використовувати сучасніший термін «особистий дохід». У своїх висловлюваннях про десятину Еллен Уайт вживала слово «прибуток», але все-таки частіше «дохід».

Приклади: «Нехай кожен регулярно перевіряє свій дохід» (Рев'ю енд Геральд, 9 травня 1893 р.). «Десятина від всіх наших доходів належить Господу» (Додаток до «Рев'ю енд Геральд», 1 грудня 1896 р.). Перші рішення Комітету Генеральної Конференції також підтримують використання слова «дохід».

¹ Автори посилаються на переклад Короля Якова (King James Version), у якому словосполучення increase of thy seed буквально означає «прибуток з твого насіння» - прим. пер

«Рішення ухвалено. Ми вважаємо, що обов'язком усіх наших братів і сестер є... присвятити одну десяту всіх своїх доходів із будь-якого джерела на справу Божу» (Протокол Спеціальної сесії Генеральної Конференції, опублікований в «Рев'ю енд Геральд» 6 квітня 1876 р. С. 108).

2. ПОВЕРНЕННЯ ДЕСЯТИНИ.

А. КОЛИ ПОВЕРТАТИ

Десятину слід повертати, як і перші плоди, щойно отримано особистий дохід. У випадках, коли фактичний дохід можливо визначити лише наприкінці звітного періоду, хоч певні кошти й отримуються постійно, десятину слід повертати систематично на основі плану і переглядати наприкінці періоду.

Примітка. Біблія і Дух пророцтва наголошують на важливості повернення десятини Богові своєчасно та систематично: «Шануй Господа від свого маєтку і з первоплодів усіх своїх прибутків!» (Прип. 3:9). «З усього свого доходу ми маємо насамперед відділити частку для Бога» (Свідчення для Церкви. Т. 4. С. 474). «Ми не повинні присвячувати Йому те, що залишається від нашого доходу після задоволення всіх наших реальних чи уявних потреб. Перш ніж використати будь-які кошти, ми повинні відокремити те, що Бог визначив як Своє» (Поради з управління ресурсами. С. 71).

Навіть якщо член Церкви відділяє десятину, коли отримує дохід, але не приносить її до «храмової скарбниці» через регулярні проміжки часу, то він зневажає Божу вказівку й піддається спокусі позичити десятину для власного користування. «Господь закликає, щоб Його десятину віддавали до Його скарбниці. Її потрібно повертати чесно й обов'язково» (там само.

С. 82). «Те, що, згідно з Писанням, відокремлено для Бога як Господня власність, являє собою дохід Євангелія і більше не належить нам. Для людини брати з Божої скарбниці, щоб послужити собі або іншим, – не що інше, як святотатство» (Свідчення для Церкви. Т. 9. С. 246, 247).

Хтось, можливо, має добрі наміри, щоб зрештою повернути десятину, але вирішує зробити це у більш зручний час, наприклад, наприкінці року. Такі люди не тільки ставлять власні потреби вище за Божі постанови, а й ризикують настільки відстати у виконанні своїх зобов'язань перед Богом, що їм буде дуже складно надолужити згаяне.

«Є люди, не позбавлені Божих благословень, яких Господь випробовує, щоб побачити, як вони відгукнуться на задоволення потреб Його справи. Вони утримують свої десятини і пожертвування, допоки їхній борг перед Господом Богом Саваотом не стане настільки великим, що вони бліднуть при думці про повернення Господу Його власності — справедливої десятини. Поспішайте, брати, у вас ще є можливість бути чесними перед Богом. Не зволікайте» (Поради з управління ресурсами. С. 97).

Б. КУДИ ПОВЕРТАТИ

Десятина належить Господу, тому її слід принести як акт поклоніння до «храмової скарбниці» (скарбниці конференції) Церкви, членом якої є особа. Якщо виникають особливі обставини, члени Церкви повинні проконсультуватися зі служителями місцевої конференції.

Примітка. Біблія говорить: «Принесіть усі десятини до храмової скарбниці, щоб у Моєму Храмі була пожива» (Мал. 3:10).

У «Керівництві для Церкви» (видання 1990 р.) міститься таке твердження: «Десятина належить Господу, і її слід принести як акт поклоніння до скарбниці конференції/місії Церкви, членом якої є особа. Якщо виникають особливі обставини, члени Церкви повинні проконсультуватися зі служителями своєї конференції» (с. 133). Повернення десятини до місцевої Церкви виконує план деномінації щодо справедливого й рівномірного розподілу цих фінансових ресурсів зі всесвітньою Церквою.

На знак визнання біблійного плану й урочистого зобов'язання, яке покладається на членів Церкви як на Божих дітей і членів Його тіла – Церкви, усі мають чесно повертати десятину (одну десятю свого прибутку чи особистого доходу) до скарбниці деномінації.

Місцева церква не використовує і не витрачає десятину, а передає скарбнику конференції. У такий спосіб десятина з усіх церков надходить до скарбниці місцевої конференції. А вона передає одну десятю свого загального доходу від десятин до уніону. Уніон направляє одну десятю свого загального доходу від десятин до Генеральної Конференції або її дивізіонів. У такий спосіб місцева конференція, уніон і Генеральна Конференція забезпечені коштами для підтримки найнятих працівників і для покриття витрат, пов'язаних із виконанням Божої роботи у відповідних сферах діяльності.

На додаток до передачі уніону 10 % свого прибутку місцеві конференції/місії також передають через уніон у Генеральну Конференцію або її дивізіони додатковий відсоток зі своєї десятини для фінансування програми Церкви, як визначено комітетом Генеральної Конференції або комітетом дивізіону.

Ці правила розроблені для збору й розподілу коштів по всьому світі та задля ведення ділових справ. Фінансово-діловий аспект роботи має величезне значення. Його не можна

відокремити від проголошення вістки спасіння, і цей аспект справді є його невід'ємною частиною.

Бог склав план, дотримання якого забезпечить більш ніж достатню підтримку для Його Церкви. Десятину слід повертати Богові як досвід поклоніння. Коли кожен член Церкви виконуватиме свої обов'язки, тоді Церква матиме цілком достатньо коштів, за допомогою яких зможе здійснювати свою місію – у місцевій громаді, конференції, уніоні та на всесвітньому полі.

План щодо десятини втрачає ефективність і зривається, коли окремий член Церкви вирішує спрямувати свою десятину на організації чи проекти на власний розсуд. Людина, якій він віддасть ці кошти, можливо, і справді нужденна, і проект, може, справді гідний, але факт залишається фактом: це не Божий план. Вчиняючи так, чи справді людина повертає десятину Богові? Бог претендує на десятину як на Своє: «Кожна десятина із землі, – з врожаю поля чи з плоду дерев, – належатиме Господу. Це святе для Господа» (Левит 27:30).

«Частку коштів, яку Бог призначив для Себе, не можна направляти на інші цілі, окрім тих, які Він визначив. Нехай ніхто не вважає, що може утримувати десятину й використовувати її на власний розсуд. Вони не повинні ані використовувати її для себе в надзвичайних ситуаціях, ані направляти ці кошти туди, куди вони вважають за краще, навіть якщо вони вважають це Господньою справою» (Свідчення для Церкви. Т. 9. С. 247).

«Мені було дано просту й чітку вістку для нашого народу. Я маю сказати, що вони припускаються помилки, коли направляють десятину на різні проекти, які, хоч і непогані, не є тією ціллю, для якої Господь сказав використовувати десятину. Ті, хто так використовує десятину, відступають від Господніх постанов» (там само. С. 248).

З особистих причин деякі члени Церкви воліють самостійно надсилати частину своєї десятини безпосередньо до своєї місцевої конференції. Це слід узгодити зі скарбником конференції.

Принесення десятини до храмової скарбниці – скарбниці Церкви (місцевої конференції через місцеву громаду) – забезпечує рівномірну й постійну фінансову підтримку всесвітньої програми Церкви адвентистів сьомого дня та є головним чинником, що сприяє всесвітній єдності Церкви.

3. ОСОБИСТІ ДОХОДИ.

А. ВИЗНАЧЕННЯ

Особистий дохід – це заробітна плата, чайові, комісійні, надбавки, доплати, прибутки від комерційної чи професійної діяльності, дохід від інвестицій, пенсійні виплати, спадщина та багато іншого. У деяких випадках слід включити подарунки й послуги. (Наведені далі рекомендації надають додаткову інформацію щодо цих компонентів особистого доходу).

Б. ВАЛОВИЙ ДОХІД

Десятина розраховується від валової суми заробітної плати працівника до відрахувань, передбачених законом, або інших відрахувань, погоджених із працівником. До них належать регіональні податки на доходи, які забезпечують послуги й інші переваги відповідального громадянства. Можуть утримуватися внески на соціальне страхування (див. Рекомендація 3-Е).

Примітка. Протягом багатьох років Церква адвентистів сьомого дня займає позицію, згідно з якою члени Церкви повинні повертати десятину від свого валового особистого доходу до відрахувань на соціальне страхування, регіональні податки на доходи тощо.

Ще 1879 року в газеті «Рев'ю енд Геральд» Джеймс Уайт написав такий коментар: «Слово "дохід" означає валовий дохід від усього, що потрапляє в руки людини... чи це чистий прибуток? Уважно та всесторонньо дослідивши це питання, ми відповідаємо: десятина з усіх наших доходів. Це не означає десяту частину нашого річного прибутку після того, як сплачена вартість їжі, одягу та всього іншого, а те, що дев'ять частин нашого доходу повинні покривати всі ці витрати, тимчасом як десята частина нашого доходу належить Господу» (31 липня 1879 р.).

Комітет Генеральної Конференції вивчив це питання на щорічній раді 1943 р., і в результаті було схвалено таку рекомендацію: «Ми повідомляємо всім нашим віруючим, що, наскільки нам відомо, ми повинні дотримуватися принципу, керуючись яким, ця деномінація продовжувала свою роботу з перших днів, і не допускати, щоб податок на доходи чи будь-які інші витрати із заробітної плати впливали на ту частину, яку Бог заздалегідь призначив для Себе. Це означає, що десятину слід повертати із повної заробітної плати і заробітків до того, як було здійснено будь-яке відрахування або виплату в якості податків на доходи».

У статті «Чи слід повертати десятину із загальної суми заробітної плати?» пресвітер О. А. Трой старший чітко висловив позицію Церкви: «Ізраїль давав десятину зі своїх прибутків, чи то з худоби, чи то з полів. Якщо стадо збільшувалося на десять голів худоби, то десята тварина належала Господу. Вона належала Йому без будь-яких відрахувань перед тим. Якщо дохід із поля

становив сто бушелів, десять бушелів належали Господу. Їх віддавали Богові без будь-яких відрахувань (див. Левит 27:30).

Як адвентисти сьомого дня, ми дотримувалися цього принципу в питанні повернення десятини з нашої заробітної плати. Коли б ми не отримували свою зарплатню: щодня, щотижня чи щомісяця, ми відкладали десятину як Господню власність і несли її до Господньої храмової скарбниці – до Церкви. З решти дев'яти частин ми оплачували орендну плату за будинок, їжу, одяг, податки тощо. Це наша перевірена часом практика.

Однак останнім часом наш уряд, для зручності й точності, зробив можливим відрахування податку із джерела нашої заробітної плати. І хоч наприкінці тижня або місяця людина може й не мати так багато грошей на руках, цей метод не змінює фактичної суми зарплатні, яку отримує особа. По суті, її дохід однаковий незалежно від того, чи утримуються податки з джерела доходу, чи сплачуються пізніше.

У зв'язку із цим варто зазначити, що уряд обчислює суму податку, який потрібно сплатити, із базової заробітної плати найманого працівника. І хоч роботодавець може здійснювати відрахування на соціальне страхування або щось інше, уряд розраховує свій відсоток від початкової, базової зарплати. Як Божі управителі, хіба ми можемо бути менш вірні у своїх фінансових відносинах з Богом, ніж із урядом? Божа вказівка для нас така: "Шануй Господа від свого маєтку і з первоплодів усіх своїх прибутків!" Отже, як управителі Господньої власності, ми повинні відділити всю Його частку, щойно вона потрапить до наших рук» (Рев'ю енд Геральд, 7 лютого 1957 р.).

Деякі податки утримуються із заробітної плати найманих працівників. Інші ж, такі як податки з продажу, власності й автомобілів, сплачує безпосередньо особа. І хоч ми не завжди схвалюємо те, як уряд на різних рівнях витрачає податкові

надходження, ми отримуємо багато корисних послуг. Фактично ці податки насамперед впливають на наш дохід і становлять значну частку наших витрат на життя.

В. ПРИБУТКИ ВІД БІЗНЕСУ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Визначаючи особистий дохід від бізнесу або професійної діяльності, слід дотримуватися прийнятих процедур бухгалтерського обліку, які застосовуються послідовно з року в рік. Чистий прибуток від приватної компанії або приватного акціонерного товариства, що займається професійною діяльністю чи бізнесом, також є особистим доходом.

Г. ГРОШОВА ДОПОМОГА, НАДБАВКИ Й ДОПЛАТИ

Грошова допомога й доплати, як правило, поділяються на дві категорії: ті, що надаються для збільшення доходу, і ті, що надаються для виконання певних завдань, пов'язаних із роботою. Грошова допомога й доплати є особистим доходом, якщо вони не витрачаються на потреби, пов'язані з роботою.

Примітка. На додаток до заробітної плати більшість організацій нараховують своїм працівникам надбавки й доплати. Більшість цих надбавок і доплат призначені для особистої вигоди працівника та являють собою ще одну форму грошової винагороди. Проте деякі доплати надаються для покриття витрат, пов'язаних з виконанням службових обов'язків.

Деякі доплати, пов'язані з роботою, надаються у вигляді фіксованої місячної суми. Вони не входять в особистий дохід, за

винятком тих випадків, коли доплата перевищує витрати, пов'язані з роботою. Приклад: працівник отримує доплату на проїзд – 300 доларів на місяць. Його витрати протягом певного місяця становлять 250 доларів. Тобто цього місяця він отримав 50 доларів особистого доходу з доплати на проїзд.

Багато організацій, зокрема й Церква адвентистів сьомого дня, компенсують своїм працівникам додаткові витрати, коли вони використовують свої автомобілі для роботи. Така компенсація, якщо вона покриває витрати на паливо, не є особистим доходом. Компенсація інших, пов'язаних з роботою витрат, таких як проживання в готелі та квитки на літак, не є особистим доходом.

Д. БЕЗГОТІВКОВІ БОНУСИ

Отримані бонуси, такі як надане роботодавцем безкоштовне житло і користування автомобілем, становлять особистий дохід тією мірою, якою визначено їхню обґрунтовану вартість. Інші бонуси, такі як внески роботодавця у фонд соціального страхування й пенсійний фонд, виплати компенсації працівникам і страхування на випадок безробіття, не є особистим доходом, допоки виплати не будуть отримані згідно з умовами страхування.

Е. ПЕНСІЙНІ ФОНДИ

Виплати, здійснені фізичними особами, або суми, які утримуються із заробітної плати в пенсійні фонди, такі як Індивідуальні пенсійні рахунки, Tax Sheltered Annuities² та інші плани пенсійного забезпечення зокрема й соціальне страхування, не зменшують особистого доходу. Коли

² Система пенсійних фондів в США

людина починає отримувати пенсію з таких пенсійних фондів, можна відняти суму, що дорівнює особистим внескам, перш ніж почати повертати десятину з отриманої пенсії. Імовірно, необхідно зробити виняток для соціального страхування, оскільки не ведеться облік накопиченої суми, яка була утримана або сплачена фізичними особами протягом багатьох років.

Примітка. Слід визнати, що досить складно вести облік або отримати інформацію щодо внесків у фонд соціального страхування за період до 40 років і більше. Через це багато членів Церкви повертають десятину з повної суми грошової винагороди перед відрахуванням виплат на покриття соціального страхування, а після отримання пенсії із фонду соціального страхування повертають десятину із загальної суми отриманої пенсії. Члени Церкви можуть розглянути два наведених варіанти:

1. Повертати десятину із загальної суми грошової винагороди до відрахування виплат на покриття соціального страхування, а після отримання пенсії із фонду соціального страхування почати повертати десятину з пенсії, але після відшкодування загальної суми виплат, здійснених на покриття соціального страхування, з яких уже було повернуто десятину в попередні роки.

2. Повертати десятину від суми грошової винагороди після відрахування виплат на покриття соціального страхування, а після отримання пенсії із фонду соціального страхування повертати десятину із загальної суми отриманої пенсії.

Щодо соціального страхування членам Церкви слід пам'ятати, що це не лише пенсійний фонд, воно також включає виплати по інвалідності, допомогу для вдів і дітей на утриманні.

Ж. СТРАХОВІ ВИПЛАТИ

Існують два основних види страхових полісів, які доступні фізичним особам: 1) ті, які забезпечують захист від потенційних катастрофічних збитків або витрат, і 2) ті, які гарантують майбутні доходи. Страхові премії, отримані від першого виду страхування, не будуть особистим доходом, якщо вони не перевищуватимуть фактичні збитки й витрати (за умови, що страхові внески сплачувалися з доходу, з якого вже повернуто десятину). Страхові премії, отримані від другого виду страхування, будуть особистим доходом, якщо вони перевищуватимуть накопичені страхові внески, які були сплачені особисто з доходу, з якого вже повернуто десятину.

Примітка. Члени Церкви часто збентежені тим, як ставитися до різних видів страхування, якими вони користуються, оскільки деякі з яких надаються їхніми роботодавцями в якості надбавок, а інші вони оплачують самі. Сподіваємося, що рекомендації щодо різних видів страхування допоможуть членам Церкви прийняти рішення щодо повернення десятини із премій, які вони отримують за страховими полісами.

Один із основних видів страхування забезпечує захист від потенційних катастрофічних збитків або витрат. До нього належать: медичне страхування, страхування на випадок пожежі в домі, автокатастрофи, страхування відповідальності тощо. Рекомендовано, щоб страхові внески на цей вид страхування сплачувалися з доходу, з якого повернуто десятину. Зважаючи на це, премії, отримані від такого страхування, не будуть становити особистий дохід, якщо вони не перевищуватимуть фактичні збитки й витрати.

Інший вид страхування гарантує майбутні доходи. До нього належать: страхування життя, страхування від нещасного випадку на виробництві, страхування на випадок безробіття чи інвалідності. Рекомендація така: страхування, забезпечене роботодавцем, не становить особистого доходу доти, доки не буде отримано премію згідно з умовами страхування. Якщо особа частково або повністю сплачує страхові внески, рекомендовано вважати отримані премії особистим доходом, якщо вони перевищують розміри внесків, які були особисто сплачені з доходу, з якого вже повернуто десятину.

И. ГРОШОВА ДОПОМОГА НА ЛІКУВАННЯ

Страхові внески на медичне страхування та/або грошова допомога, яку виплачує роботодавець, потрібно вважати особистим доходом. У випадках, коли медичні витрати покриває роботодавець на основі самострахування, працівник може прийняти рішення повернути десятину від планової суми страхового внеску, яка була б необхідною для забезпечення витрат.

Примітка. Якщо роботодавець забезпечує медичне страхування для госпіталізації та інших медичних витрат і надає грошову допомогу на інші витрати, пов'язані з лікуванням, такі як амбулаторні послуги, які бере на себе працівник на основі самострахування, тоді члену Церкви рекомендовано вважати особистим доходом страхові внески на медичне страхування, а також повертати десятину з грошової допомоги, наданої роботодавцем.

У ситуаціях, коли роботодавець забезпечує всю грошову медичну допомогу на основі самострахування, член Церкви може прийняти рішення повертати десятину від планової суми

страхового внеску, яка буде потрібна для покриття основних медичних витрат. Виплати на основні медичні витрати, які зазвичай страхова компанія сплачує лікарні, не становитимуть особистого доходу.

Наприклад, роботодавець забезпечує оплату госпіталізації через страхову компанію. Щомісячний страховий внесок для члена Церкви і його родини становить 150 доларів. Він повертає десятину зі 150 доларів. Минулого року цей член Церкви переніс операцію на серці. Загальна сума витрат становить 25 000 доларів, які сплатила страхова компанія. Член Церкви не був би зобов'язаний повертати десятину зі страхової премії в розмірі 25 000 доларів, оскільки він фактично повернув десятину з вартості страховки.

Протягом того ж року цей член Церкви отримав допомогу в розмірі 2200 доларів на стоматологічні й інші амбулаторні послуги. Йому варто було б повернути десятину із цієї прямої грошової допомоги.

У ситуація, коли роботодавець забезпечує госпіталізацію та інші медичні витрати на основі самострахування, буде діяти той самий принцип. У будь-якій ситуації роботодавець може надати інформацію щодо витрат на страхові внески, якщо виплати здійснюються через страхову компанію, або розрахункові дані, якщо на основі самострахування.

Імовірно, багато членів Церкви не вважали особистим доходом медичне страхування або грошову допомогу на медичні витрати, яку надає роботодавець. Однак це велика матеріальна допомога, за що самозайняті особи змушені сплачувати самі. Вважається, що більшість членів Церкви сплачують свою частку страхових внесків або витрат на медичне страхування з доходу, з якого вже повернуто десятину. Видається логічним вважати повний розмір таких виплат особистим доходом.

К. ДОПОМОГА НА ОСВІТУ ТА СТИПЕНДІЇ

Надана роботодавцем грошова допомога на оплату навчання дітей працівника – це особистий дохід працівника. Стипендії, призначені для покриття витрат на проживання, є особистим доходом одержувача. Компенсація роботодавцем витрат працівника на освіту, що не пов'язана з поточною роботою працівника, є особистим доходом. Подібна компенсація, пов'язана з поточною роботою, не буде особистим доходом.

Примітка. Надана роботодавцем грошова допомога на оплату навчання дітей працівника є особистим доходом працівника незалежно від того, чи повідомляється про це в IRS³ як про оподатковуваний дохід чи ні. Те саме стосується інших неоподатковуваних виплат, таких як грошова допомога на медичне обслуговування. Працівники, які отримують грошову допомогу на навчання, оплачують залишок витрат на освіту своїх дітей із доходу, з якого уже повернуто десятину, а члени Церкви, які не отримують жодної допомоги на навчання, оплачують усі витрати на освіту своїх дітей із доходу, з якого вже повернуто десятину. У випадках, коли допомога на навчання надається раз на чверть або семестр, працівники можуть прийняти рішення повертати десятину з цієї частки допомоги щомісяця.

Існує два види компенсації витрат працівника на освіту: 1) коли працівник сам вирішує, які курси він збирається відвідати, не керуючись вимогою роботодавця, щоб навчання було пов'язане з поточною роботою працівника. Така допомога вважається особистим доходом працівника. 2) Коли роботодавець заохочує працівника підвищити його/її кваліфікацію та рекомендує курси, пов'язані з поточними

³ Служба внутрішніх доходів США

робочими обов'язками. Результатом такої допомоги може бути спільна вигода, але головна мета – це користь для роботодавця. Якщо подальше навчання сприятиме підвищенню зарплатні, працівник віддасть належне шляхом повернення десятини з отриманої додаткової грошової винагороди.

Л. ІНВЕСТИЦІЇ

Доходи від інвестицій, які люди отримують регулярно, такі як чистий дохід від оренди майна, відсотки й дивіденди, слід вважати особистим доходом після отримання. Прибуток від інвестицій, таких як акції та власність, через подорожчання активів протягом певного періоду часу, як правило, не вважається особистим доходом, доки інвестиція не буде реалізована та не буде отримано прибуток.

М. МАЙНО, ВАРТІСТЬ ЯКОГО ЗРОСТАЄ З ПЛИНОМ ЧАСУ

Прибуток від продажу такого майна зазвичай вважається особистим доходом. Особа, яка вимушена переїхати або вирішує переїхати з особистих причин та отримує прибуток від продажу житла, може прийняти рішення повернути десятину від прибутку. Якщо вона використовує кошти для придбання подібного будинку на новому місці, то може вирішити відкласти повернення десятини з цього прибутку. Якщо особа не реінвестує загальний капітал, тоді різниця буде вважатися особистим доходом.

Особам/сім'ям рекомендовано підготуватися до повернення десятини з такого капіталу в належний час.

Примітка. Протягом останніх років вартість нерухомості значно зросла. Однак це зростання вартості, спричинене інфляцією та/або іншими факторами, не збільшило цінність особистого житла для власника. Багато членів Церкви живуть в одному будинку протягом багатьох років.

З іншого боку, інші члени Церкви переїжджали один або кілька разів протягом останніх років. Багато із цих людей були збентежені питанням, чи повинні вони повертати десятину з прибутку від продажу свого будинку, навіть якщо їм було необхідно негайно реінвестувати кошти від продажу в подібний будинок на новому місці.

Вважається, що особа, яку роботодавець зобов'язав переїхати або яка з особистих причин вирішила, що їй потрібно переїхати, має не більше зобов'язання повертати десятину з підвищеної вартості житла, ніж особа, яка продовжує жити в помешканні, вартість якого зросла.

Проте відповіді в анкетах свідчать, що існують два підходи. Дехто вважає: якщо під час продажу одержано прибуток, то з нього слід повертати десятину, навіть якщо кошти інвестуються в інше житло. Кожній людині доведеться приймати рішення в цьому питанні самостійно.

Н. СПАДЩИНА

Спадщина, отримана готівкою, є особистим доходом. Поточна вартість успадкованого майна чи інших активів становить особистий дохід у момент отримання. У деяких випадках, наприклад у разі успадкування землі, особа може й не мати змоги повернути десятину, доки частка не буде конвертована в готівку.

П. СОЦІАЛЬНА ДОПОМОГА, ПОЖЕРТВУВАННЯ ТА ГРАНТИ

Було б ідеально, щоб усі члени Церкви мали можливість повертати десятину від свого особистого доходу незалежно від його джерела чи їхнього становища. Однак ті, хто отримує державну соціальну допомогу або благодійну допомогу, допомогу від родичів або друзів чи державні освітні гранти, часто мають змогу повернути десятину лише з тієї частини свого доходу, яка перебуває у їхньому розпорядженні.

ВІДПОВІДІ НА ЗАПИТАННЯ ПРО ДЕСЯТИНУ

1. Критерії уряду. Чи повинна особа дотримуватися державних критеріїв у визначенні поняття доходу для повернення десятини?

Відповідь: Не обов'язково. Уряд може класифікувати деякі надбавки чи доплати як неоподатковувані прибутки. Однак деякі з цих надбавок чи доплат справді приносять грошову вигоду особі/сім'ї і тому становлять частину особистого доходу.

2. Скорегований валовий дохід⁴. Чи скорегований валовий дохід для оподаткування – те саме, що й особистий дохід для повернення десятини?

Відповідь: Не завжди. Існують деякі види доходів, які можуть бути виключені з оподаткування, але все-таки є особистим доходом особи.

3. Якщо один з подружжя не адвентист. Як члени Церкви, які мають чоловіків/дружин не адвентистів, повинні ставитися до десятини?

Відповідь: З доходу, який отримують члени Церкви від чоловіків/дружин не адвентистів, слід повертати десятину, якщо це можливо.

4. Будинки для літніх людей. Яким є зобов'язання щодо десятини осіб, чий догляд у будинку для літніх людей субсидується державними установами та які отримують лише невелику пенсію для використання на власний розсуд?

⁴ Загальний валовий дохід фізичної особи за мінусом певних відрахувань

Відповідь: Вони мали б повертати десятину лише з пенсії (див. Рекомендація З-И).

5. Працівники Церкви. Чи повинні працівники Церкви повертати десятину від своєї повної щомісячної винагороди?

Відповідь: Так. Така грошова винагорода включає надбавки, які є особистим доходом, за винятком тих випадків, коли це компенсація витрат, пов'язаних із роботою.

6. Церковні посади. Чи змінила Церква свою позицію щодо вірності в десятині як вимоги для перебування на церковних посадах?

Відповідь: Ні. «Працівники конференції, пресвітери й інші служителі, керівники установ повинні усвідомлювати: як принцип управління в Божій роботі, потрібно подати гарний приклад у питанні повернення десятини. Ніхто не має залишатися на посаді служителя Церкви або працівника конференції, якщо не відповідає цьому стандарту управління» (Церковне керівництво. С. 133).